

RAAMATUN TUTKIELMIA

”Vanhurskasten vaellus on kuin aamunkoiton valo, joka valkenee valkenemistaan täyteen päivään asti.”

TOINEN OSA

Aika on lähellä

”Että virvoituksen ajat tulisivat Herran kasvoista ja hän lähettäisi ... Kristuksen Jeesuksen. Taivaan piti omistaman hänet niihin aikoihin asti, JOLLOIN KAIKKI JÄLLEEN KOHDALLENSA (ENNALLEEN) ASETETAAN, mistä Jumala on ikiajoista saakka puhunut pyhain profeettainsa suun kautta.”

”Te, veljet, ette ole pimeydessä, niin että se päivä voisi yllättää teidät niinkuin varas.”

— Apt. 3:19-21; 1 Tess. 5:4

Kaikkien kuningasten Kuninkaalle ja

Kaikkien herrojen Herralle

Hänen vihkiytyneitten pyhiensä

hyväksi,

jotka odottavat lapseksiottoa,

ja

kaikille niille, jotka avuksi huutavat Herraa
joka paikkakunnassa, ”Uskon Huonekunnalle”

ja

Huokaavalle luomakunnalle, joka ikävöiden odottaa

Jumalan lasten ilmestymistä,

on tämä teos omistettu.

”Saattaa kaikille ilmeiseksi mitä on sen salaisuuden taloudenhoito, joka ikuisista ajoista asti on ollut kätkeytyneenä Jumalassa.”

”Tätä armoa hän on ylenpalttisesti antanut meille kaikkinaiseksi

viisaudeksi ja ymmärrykseksi, tehden meille tietäväksi sen tahtonsa salaisuuden, että hän, päätöksensä mukaan, jonka hän oli nähnyt hyväksi itsessään tehdä – siitä armotaloudesta, minkä hän aikojen täytyessä aikoi toteuttaa, – oli yhdistävä Kristuksessa yhdeksi kaikki, mitä on taivaissa ja mitä on maan päällä.”

Ef. 3:4,5,9; 1:8-10

Aika on lähellä

TEKIJÄN ESIPUHE

TÄMÄN TEOKSEN ensimmäinen painos annettiin yleisölle vuonna 1889. Sen jälkeen on julkaistu painos toisensa jälkeen eri kielillä, kunnes nyt on enemmän kuin puolitoista miljoonaa kappaletta yleisön käsissä. Nämä numerot ovat hämmästyttäviä kun ajattelemme miten harvat meidän päivinämme uskovat ollenkaan Raamattuun Jumalan ilmestyksenä, ja kuinka harvat niistä, joilla on uskoa Raamattuun, pitävät arvossa ennustuksia ja aikalaskelmia – erittäinkin Raamatun aikalaskelmia ja Raamatussa kerrottua maailman historiaa.

Tekijällä ja julkaisijoilla on suuri syy iloita saadessansa lakkaamatta todistuksia siitä, että tämä teos on osoittautunut suureksi avuksi Jumalan kansalle kaikissa maissa heidän tutkiessaan Raamattua – sen kautta että se kokoaa Jumalan sanan julistuksen eri lukuihin ja järjestää sen auttavalla tavalla tutkijan hyödyksi. Erittäinkin olemme saaneet kuulla monen tulleen siunatuksi tutkiessaan toisen tulemisen tapaa – niitä Raamatun todistuksia, jotka tässä teoksessa annetaan siitä, että Herramme ei tule koskaan enää ihmisenä tänne maan päälle, koska hän täydelleen suoritti tehtävänsä inhimillisenä olentona maistaen Jumalan armosta Golgatalla kuoleman kaikkien ihmisten edestä. Ne lukijan huomioon kiinnitetyt tekstit, jotka todistavat, että Herramme on nyt kirkastettu olento Isän oikealla kädellä, ja että hän pian tulee maailman kuninkaaksi, ovat olleet suureksi avuksi monelle, kuten heidän kirjeensä todistavat.

Tämä ei esiinny erehtymättömänä eikä väitä olevansa suoranaisesti Jumalan henkeyttämä hänen sanansa selityksessä. Päinvastoin se väittää Raamatun Jumalan ilmestykseksi. Sen tarkoituksena on ollut koota Raamatun todistuksia ja esittää ehdotuksia niiden merkityksestä.

Käsiteltäessä niin vaikeita aineita, että toiset ovat tuskin koskettelleet niitä, ei ole pidettävä kummallisena, jos muutamat tämän teoksen esityksistä eivät ole täytyneet aivan ehdottomalla kirjaimellisella tarkkuudella. Mutta tekijä, julkaisijat, ja tuhannet tämän teoksen lukijat eivät ole hävenneet sen esityksiä, ja tarjoavat yhä edelleen niitä kaikille, joilla on harrastusta Raamatun tutkimiseen – koska se on mitä mielenkiintoisin

ja mitä suurimmaksi avuksi Herran sanan ymmärtämisessä.

Tässä esitetty Raamatun aikalaskelma osoittaa, että Aadamissa alkaneet kuusi suurta tuhatvuotispäivää ovat päättyneet, ja suuri seitsemäs päivä, Kristuksen hallituksen tuhannen vuotta, alkoi 1873. Näiden 43 vuoden tapahtumain, jotka tässä teoksessa väitetään tuhatvuotiskauden aluksi, huomaamme edelleen täydelleen pitävän yhtä Raamatun ennustusten kanssa, niin kuin tässä on esitetty. Näiden 43 vuoden aikana ovat melkein kaikki nykyajan keksinnöt tehdyt. Neulomakone, yksi ensimmäisistä, alkoi saavuttaa täydellisyytensä 43 vuotta sitten. Sen jälkeen olemme saaneet kaikenlaisia maanviljelyskoneita ja -välineitä, sekä halpoja apuneuvoja ja mukavuuksia konepajoihin, liikkeihin, tehtaihin ja koteihin – inhimillisten keksintöjen kautta. Nämä lyhentävät työaikaa, ja poistavat ”otsan hien”, jonka Raamattu selittää kuuluvan kiroukseen.

Voimme aivan huoleti sanoa, että näiden 43 vuoden kuluessa maailman rikkaus on tuhatkertaistunut. Ja kun ajattelemme, että näiden 43 vuoden takana on kuusi tuhatta ihmiskunnan ponnistusten vuotta, niin näyttää melkein ihmeeltä, että maailma on aikaansaanut tuhat kertaa enemmän kuluneen 43 vuoden aikana kuin sitä ennen olleitten kuuden tuhannen vuoden aikana. Varmaankin tämä todistaa hyvin tässä teoksessa tehdyn väitteen, että olemme saapuneet suureen seitsemänteen päivään, ja että se, mitä me sukuna saamme jo kokea, on ainoastaan ennakkovälähdyksiä tulevista vielä suuremmista siunauksista – kun vanhurskauden aurinko nousee tuoden lääkettä säteissään, ja poistaa kaiken pimeyden, tietämättömyyden ja taikauskon maailmasta!

Tämä teos esittää mitä sen tekijä on saarnannut yli neljäkymmentä vuotta, nim. että ”pakanain ajat” aikalaskelmallisesti päättyivät syksyllä 1914 jKr. Kun Raamatussa käytetään sananpartta ”pakanain ajat”, tarkoitetaan niillä vuosia eli ajanjaksoa, jolloin maailman pakanakansojen on sallittu hallita, sitten kun esikuvallinen valtakunta otettiin pois luonnolliselta Israelilta.

Pakanat ovat saaneet täyttää sen aukon, joka on tämän tapauksen ja Jumalan valtakunnan perustamisen välillä Messiaan käsiin – ”jolla oikeus on”. – Hes. 21:27

Tietysti emme voineet 1889 tietää merkitsikö vuosi 1914, jonka Raamattu niin selvästi osoitti pakanain vallan eli heille sallitun maailman hallituksen päättymiseksi, sitä, että heidän valtansa silloin päättyisi täydelleen, tai että heidän lupa-aikansa päätyttyä heidän häätämisenä alkaisi. Jälkimmäisen huomaamme olevan Herran suunnitelman; ja täsmälleen elokuussa 1914, Raamatun mainitsevat pakanavaltakunnat alkoivat nykyisen suuren taistelun, joka, Raamatun mukaan, johtaa kaikkien inhimillisten hallitusten kukistumiseen, avaten tien Jumalan rakkaan Pojan valtakunnan täydelliselle perustamiselle.

Me emme kykene katsomaan esiripun toiselle puolelle, me emme kykene tietämään miten asiat edistyvät kirkkaan Herramme ja hänen seurakuntansa jo kirkastettujen jäsenten johdolla. Ajatuksemme on, että Herra ryhtyy nyt maailman asioihin tavalla, jota hän ei ole entisinä aikoina tehnyt. Me tiedämme, että alkanut suuri hädän aika vastaa aivan tarkkaan Jumalan selitystä Messiaan valtakunnan perustamisen ajasta ja olosuhteista. Herra itse ilmoittaa meille, että siihen aikaan kun hän ottaa suuren valtansa

ja alkaa hallita, ovat kansat kiukuissaan ja Jumalan viha kohtaa heitä. Vähän myöhemmin tulee kuolleitten tuomitsemisen aika, ja palkan antaminen Jumalan palvelijoille, pienille ja suurille, päättyen vihdoinkin niiden parantumattomien hävittämisellä, jolla olisi turmeleva vaikutus maahan. — Ilm. 21:8

Kaikkialla yli koko maailman tunsivat ihmiset raamatuntutkijain odotukset vuoteen 1914 nähden; ja kun niin hämmästyttävä sota kuin nykyinen on, syttyi, kun taistelun tuulet alkoivat puhaltaa suuresti raivoten ja hävittäen, muistivat tuhannet mitä he olivat kuulleet ja lukeneet pakanain aikojen päättymisestä. Tuhannet ovat meidän päivinämmekään alkaneet täydelleenkäsittää ajan, jossa elämme. Vaikutus on suureksi avuksi ja elvytykseksi. Käsitys siitä, että elämme Herran päivänä, ja että hyvin pian kaikki hänen pyhänsä kootaan hänen luokseen ylösnousemismuutoksen kautta, on vaikuttanut elvyttävästi ja rohkaisevasti raamatuntutkijoihin, erottaen heidät maailmasta ja sen pelosta ja kunnianhimosta ja kiinnittäen heidän silmänsä elämän kruunuun, jonka Herra on varannut niille, jotka enimmäkseen rakastavat häntä.

Tekijä tunnustaa tässä kirjassa esittäneensä sen ajatuksen, että Herran pyhät voisivat odottaa olevansa hänen kanssaan kirkkaudessa pakanain aikojen päättyessä. Tähän erehdykseen voitiin hyvin luonnollisella tavalla joutua, mutta Herra johti sen kansallensa siunaukseksi. Ajatus siitä, että seurakunta kokonaisuudessaan olisi koottu kirkkauteen ennen lokakuuta 1914, vaikutti varmasti elvyttävästi ja pyhittävästi tuhansiin, jotka kaikki siitä syystä voivat ylistää Herraa — vieläpä erehdyksestäkin. Totisesti voivat monet lausua kiitoksensa Herralle siitä, että seurakunnan toiveitten täyttyminen ei tapahtunut odottamanamme aikana ja että me Herran kansana omaamme edelleen tilaisuuksia tullaksemme pyhydessä täydellisiksi ja ollaksemme osallisia Mestariimme kanssa julistamassa edelleen hänen sanomaansa hänen kansalleen.

Erehdyksemme ei ilmeisestikään koskenut pakanain aikain päättymistä; kuitenkin teimme väärän johtopäätöksen, jolla ei ollut tukea Herran sanassa. Raamatussa näimme erityisiä rinnakkaisuuksia juutalaiskauden ja evankeliumikauden välillä. Meidän olisi pitänyt huomata, että nämä rinnakkaisuudet koskivat nimijärjestelmien hävitystä molemmissa tapauksissa, eivätkä osoittaneet uuden luomuksen kirkastumisaikaa. Nämä selitykset auttavat lukijaa hänen tutkiessaan kirjaa ”Aika on lähellä”. Emme epäile, että ne monet siunaukset, jotka ovat tulleet monelle meistä menneisyydessä, tulevat jatkuvasti tämän teoksen kautta tuhansille muille. Sitä rukoilee tekijä.

Charles T. Russell.

Brooklyn, N.Y. 1 lokakuuta 1916.